Entstehungsort unbestimmt, 1. Hälfte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35165
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

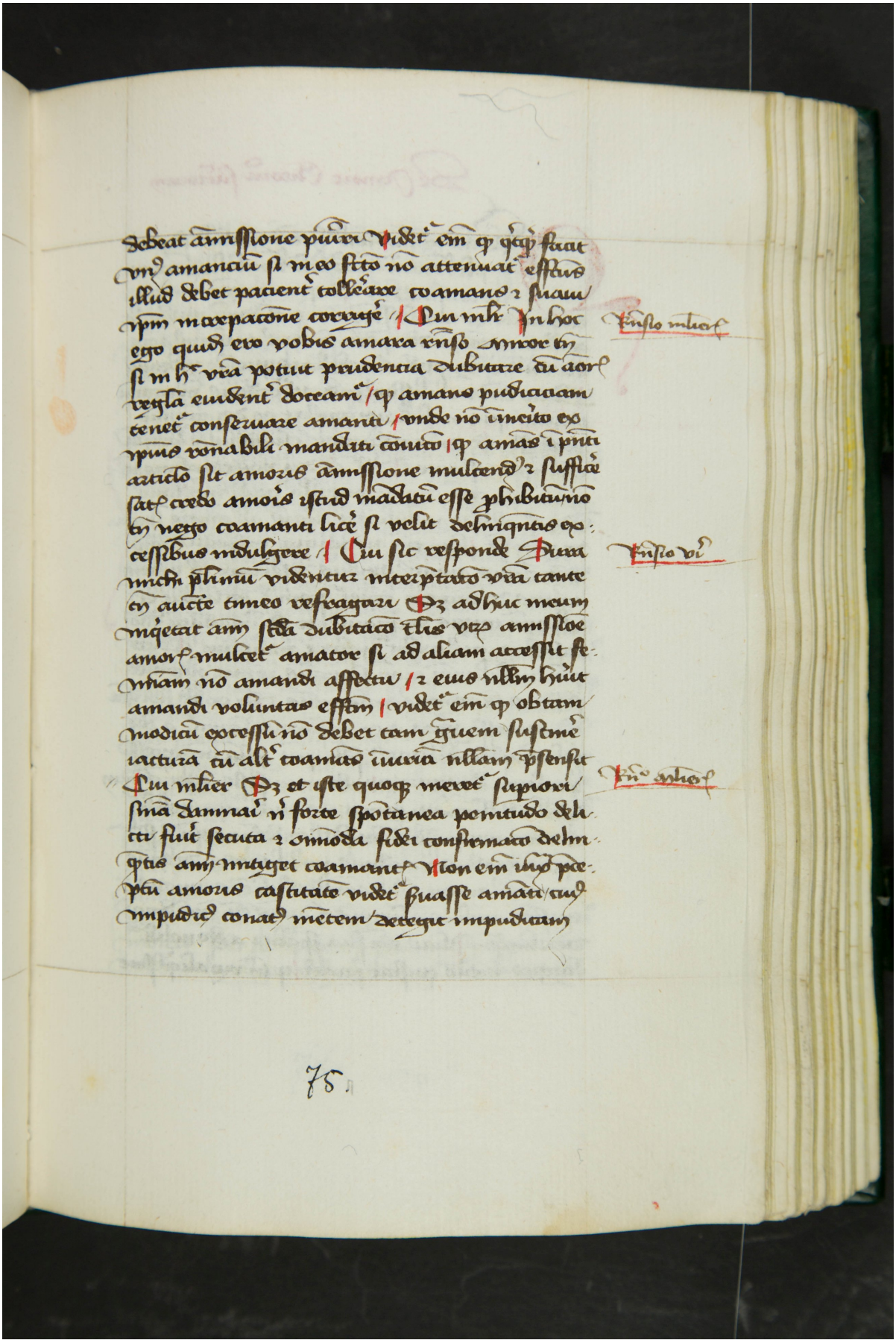

debeat amissione pueri Videt em q̃ q̃q̃ fiat
vñ amantiū si meo stto nō attenuat effectus
illud debet patienter tollerare coamantis z suam
spm maxpatione coercere / Cum mlr In hoc finis mulier
ego quid ero vobis amara respō amor tu
si mlr via potuit prudentia dubitare tu aor
regla euidenter doceam / q̃ amans pudicitiam
tenet conseruare amanti / vnde nō incito eos
ppos honabili mandatu conuco / q̃ amas i pmo
articlo sit amoris amissione mulcend z sufficiat
sat credo amois istud mandatū esse phibitum
tu nego coamanti licē si velit delinquentes eo
cessibus indulgere / Cum sic respondet Puella finis vi
mihi phimū videtur inceptato via tante
tu auctē timeo resecare Dz adhuc meum
mētat animū stta dubitatio Illis vtq̃ amissione
amor mulcet amatore si ad aliam accessit fe
mam nō amandi affectu / z eius nullū huiusmodi
amandi voluntas essem / videt em q̃ obtentu
modici excessus nō debet tam iniquem sustinere
iacturā tu alit coamatis iniuria nullam psensit
Cum mulier Dz et iste quoq̃ meret supiori finis vltior
sua damnari ni forte spontanea penitudo &
ctu fuit secuta z omoda fidei confirmatio delin
quentis animū mitiget coamantis Non em ibi pe
ctū amoris castitate videt suasse amanti cui
mpudice conat metem detegere impudicam